

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การผลิตและผลตอบแทนทางเศรษฐกิจของ มะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทอง จำพวกพันธุ์น้ำดอก ไม้สีทอง สำหรับการปลูกในประเทศไทย ที่มีความต้องการสูง ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับมาจากการสำรวจ จำนวน 70 คน รวมรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 48 ปี ระดับการศึกษาจบชั้นมัธยมศึกษา เกษตรกรส่วนใหญ่สมรสแล้ว มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3-4 คน จำนวนแรงงานเฉลี่ย 4.10 คน ประสบการณ์ในการปลูกมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทอง เกษตรกรส่วนใหญ่เรียนรู้เอง

การผลิตและการจำหน่ายมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทอง พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มี ระยะเวลาปลูก 9-11 ปี โดยมีพื้นที่ปลูกเฉลี่ย 7.2 ไร่ ระยะปลูกคือ 4x4 เมตร ใส่ปุ๋ยเคมี ร้อยละ 87.5 การกำจัดวัชพืชมีการกำจัด 5-6 ครั้ง มีการฉีดพ่นสารเคมี ร้อยละ 55 เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้แหล่งน้ำจากอ่างเก็บน้ำมาใช้ในการปลูกมะม่วง การจำหน่ายส่วนใหญ่เกษตรกรมักจำหน่าย ให้กับพ่อค้าคนกลางและเกษตรกรนำมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทองไปจำหน่ายที่ตลาดในตัวเมือง เกษตรกรทั้งหมดมีความพอใจในราคางานขายมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทอง

ในด้านของเศรษฐกิจ พบว่า การผลิตมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทองในอีสานพื้นที่ น้ำ ต้นทุนการผลิต 5,093.54 บาท/ไร่ มีรายได้จากการจำหน่าย 13,740.42 บาท/ไร่ และมีกำไรสุทธิ 8,646.88 บาท/ไร่ ส่วนอีสานตะวันออก มีต้นทุนการผลิต 6,155.65 บาท/ไร่ มีรายได้จากการจำหน่าย 11,783.01 บาท/ไร่ และมีกำไรสุทธิ 5,627.36 บาท/ไร่ จะเห็นได้ว่าต้นทุนในการผลิต มะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทอง ในอีสานตะวันออกมากกว่าอีสานตะวันออกอยู่ 1,062.11 บาท/ไร่ ส่วน รายได้สุทธิอีสานตะวันออกมากกว่าอีสานตะวันออกอยู่ 3,019.52 บาท/ไร่

ปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกรผู้ผลิตมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทอง ได้แก่ ปัญหา เรื่องโรคและแมลง ขาดแคลนเงินทุน แหล่งน้ำ ผลผลิตตกต่ำ และปัญหาเกี่ยวกับด้านการตลาด

The objectives of study were to study the production and economic return of mango cv. nam dok mai si tong, Phrao and San Sai Districts, Chiang Mai Province and to investigate the problems and obstacles of mango cv. nam dok mai si tong production and marketing.

The population studied included 70 farmers who were mango cv. nam dok mai si tong growers. Data were collected by questionnaire and analysed by using descriptive statistics which included percentage, average, minimum and maximum value and standard deviation.

It was found that most of mango cv. nam dok mai si tong growers were male with an average age 48 years old. Most of them finished primary school and were married. The member of household was 3-4 persons and average number of labour were 4.10 persons. The mango cv. nam dok mai si tong growers learnt how to grow mango by themselves.

The mango cv. nam dok mai si tong growers had grow mango for 9-11 years. They had land with 7.2 rais. The space between tree was 4x4 meters and 87.5 percent used chemical fertilizer. Weed control was conducted 5-6 times. 55 percent of them sprayed insecticide. Most of them took the water from reservoir. Mango cv. nam dok mai si tong were managed to be distributed by the mediator. Some of them sold the fruit at the market. They satisfied the setting price.

In economic aspect, the mango cv. nam dok mai si tong production in Phrao District variable cost was 5,093.54 baht/rai, an average income was 13,740.42 baht/rai, while the net income was 8,646.88 baht/rai and San Sai District variable cost was 6,155.65 baht/rai, an average income was 11,783.01 baht/rai, while the net income was 5,627.36 baht/rai. It was found that variable cost of mango cv. Nam dok mai si tong production in Phrao District less than San Sai District 1,062.11 baht/rai, average income more than San Sai District 3,019.52 baht/rai.

The problems and obstacles of mango cv. nam dok mai si tong production were pathology, lack of insect, lack of capital, lack of water source, lack of low production and marketing.